Ročník 1963

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 55 Vydána dne 16. prosince 1963 Cena 90 hal.

OBSAH:

97. Zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním
98. Zákon o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku a o výkonu rozhodčích nálezů
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

97

ZÁKON

ze dne 4. prosince 1963

o mezinárodním právu soukromém a procesním

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení

§ 1

Účel zákona

Účelem tohoto zákona je stanovit, kterým právním řádem se řídí občanskoprávní, rodinné, pracovní a jiné podobné vztahy s mezinárodním prvkem, upravit právní postavení cizinců, jakož i stanovit postup československých justičních orgánů při úpravě těchto vztahů a rozhodování o nich a tím napomáhat mezinárodní spolupráci.

§ 2

Mezinárodní smlouvy

Ustanovení tohoto zákona se použije, jen pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Československá socialistická republika vázána.

ČÁST I

USTANOVENÍ KOLIZNÍ A O PRÁVNÍM POSTAVENÍ CIZINCŮ

Oddíl 1

Kolizní ustanovení

§ 3

Způsobilost

(1) Způsobilost osoby k právům a k právním úkonům se řídí, nestanoví-li se v tomto zákoně něco jiného, právním řádem státu, jehož je příslušníkem.

(2) Činí-li právní úkon v Československé socialistické republice cizinec, stačí, není-li dále uvedeno něco jiného, je-li k úkonu způsobilý podle práva československého.

§ 4

Právní úkony

Pokud není stanoveno nebo k rozumnému uspořádání vztahů nezbytno něco jiného, řídí se plat-

nost právního úkonu, jakož i následky jeho neplatnosti týmž právním řádem jako účinky právního úkonu; pokud však jde o formu, postačí, bylo-li učiněno zadost právu místa, kde došlo k projevu vůle, vyjma, že by právní řád, jímž se řídí smlouva, předepisoval písemnou formu úkonu jako podmínku jeho platnosti.

Práva věcná

§ 5

Věcná práva k nemovitostem i k věcem movitým se řídí, pokud v tomto zákoně nebo ve zvláštních předpisech není stanoveno jinak, právem místa, kde věc je.

§ 6

Vznik a zánik věcných práv k věcem movitým řídí se právem místa, kde věc byla v době, kdy nastala skutečnost, která zakládá vznik nebo zánik tohoto práva. Jde-li o věc, která se podle smlouvy přepravuje, posuzuje se vznik a zánik těchto práv podle práva místa, odkud byla věc odeslána.

§ 7

Ustanovení o zápisech do veřejných knih platná v místě, kde nemovitost je, se použijí i tehdy, když právní důvod vzniku, zániku, omezení nebo převodu knihovního práva se posuzuje podle jiného právního řádu.

§ 8

Vydržení se řídí právem místa, kde byla věc na počátku vydržecí doby. Vydržitel se však může dovolat právního řádu státu, na jehož území se vydržení vykonalo, jestliže od doby, kdy věc byla v tomto státě, jsou podle právního řádu tohoto státu splněny všechny podmínky vydržení.

Práva závazková

§ 9

Volba práva

(1) Účastníci smlouvy mohou si zvolit právo, jímž se mají řídit jejich vzájemné majetkové vztahy; mohou tak učinit i mlčky, není-li vzhledem k okolnostem o projevené vůli pochybnost.

(2) Pokud z projevu vůle účastníků nevyplývá nic jiného, nepřihlíží se ke kolizním ustanovením zvoleného právního řádu.

§ 10

(1) Nezvolí-li účastníci rozhodné právo, řídí se jejich závazkové vztahy právním řádem, jehož použití odpovídá rozumnému uspořádání daného vztahu.

(2) Vzhledem k tomu se zpravidla řídí:

a) smlouvy kupní a smlouvy o dílo právem místa, kde je sídlo (bydliště) prodávajícího nebo zhotovitele díla v době uzavření smlouvy;

b) smlouvy o nemovitostech právem místa, kde je nemovitost;

c) smlouvy o dopravě (smlouvy o přepravě, smlouvy zasilatelské apod.) právem místa, kde má dopravce nebo zasilatel sídlo nebo bydliště v době uzavření smlouvy;

d) smlouvy pojistné, včetně smlouvy o pojištění nemovitostí, právem sídla (bydliště) pojistitele v době uzavření smlouvy;

e) smlouvy příkazní a jim podobné právem místa, kde má sídlo (bydliště) ten, kdo provádí příkaz, v době uzavření smlouvy;

f) smlouvy o obchodním zastoupení a smlouvy o zprostředkování právem místa, kde má sídlo (bydliště) osoba, pro kterou zástupce nebo zprostředkovatel vykonává činnost, v době uzavření smlouvy;

g) smlouvy o vícestranných výměnných obchodech právním řádem, jehož použití nejlépe odpovídá uspořádání těchto vztahů jako celku.

(3) Jiné smlouvy spravují se zpravidla právním řádem státu, v kterém obě strany mají sídlo (bydliště); nemají-li sídlo (bydliště) v témže státě a uzavírá-li se smlouva mezi přítomnými, právním řádem místa, kde byla smlouva uzavřena; byla-li smlouva uzavřena mezi nepřítomnými, právním řádem sídla (bydliště) příjemce návrhu na uzavření smlouvy.

§ 11

Právní řád určený podle § 9 nebo 10 platí také o změnách, zajištění a následcích porušení závazků tam uvedených, pokud z úmyslu účastníků nebo z povahy věci nevyplývá něco jiného.

§ 12

Pokud jde o movitosti, řídí se ve vztahu mezi stranami právním řádem určeným podle § 9 až 11 také tyto otázky:

a) okamžik, od kterého na nabyvatele přechází oprávnění nakládat věcí,

b) okamžik, od kterého má nabyvatel právo na plody a užitky převáděné věci,

c) okamžik, kterým nebezpečí škody na převáděné věci přechází na nabyvatele,

d) okamžik, kterým právo na náhradu škody vzniklé v souvislosti s převáděnou věcí přechází na nabyvatele,

e) výhrada vlastnického práva k převáděné věci.

§ 13

(1) Promlčení závazkových práv se řídí týmž právním řádem jako závazkové právo samo.

(2) Započtení se řídí, pokud z požadavku rozumného uspořádání právního poměru nevyplývá něco jiného, týmž právním řádem jako pohledávka proti níž směřuje započtení.

§ 14

Právní poměry vzniklé z jednostranných právních úkonů se řídí právním řádem státu, v němž má dlužník bydliště (sídlo).

§ 15

Nároky na náhradu škody, nejde-li o porušení povinnosti vyplývající ze smluv a jiných právních úkonů, řídí se právem místa, kde škoda vznikla, nebo místa, kde došlo ke skutečnosti, která zakládá nárok na náhradu škody.

Právo pracovní

§ 16

(1) Poměry z pracovní smlouvy se řídí — pokud se účastníci nedohodnou na něčem jiném — právem místa, kde pracovník vykonává práci. Koná-li však pracovník práci v jednom státě na základě pracovního poměru s organizací, která má sídlo v jiném státě, je rozhodné právo sídla organizace, leč by šlo o osobu, která má bydliště ve státě, kde se práce vykonávala.

(2) Pracovní poměry pracovníků dopravních podniků se řídí u dopravy železniční a silniční právem sídla podniku, u dopravy říční a letecké právem místa registrace a u dopravy námořní právem státu, pod jehož vlajkou se doprava provozuje.

Právo dědické

§ 17

Právní poměry dědické se řídí právním řádem státu, jehož byl zůstavitel příslušníkem v době smrti.

§ 18

(1) Způsobilost zřídit nebo zrušit závěť, jakož i účinky vad vůle a jejího projevu se řídí právem státu, jehož příslušníkem byl zůstavitel v době projevu vůle. Totéž právo je rozhodné i pro určení, které další druhy pořízení pro případ smrti jsou přípustné.

(2) Forma závěti se řídí právem státu, jehož příslušníkem byl zůstavitel v době, kdy závěť učinil; stačí však, vyhoví-li právu státu, na jehož území byla závěť učiněna. Totéž platí o formě zrušení závěti.

Právo rodinné

Vztahy mezi manžely

§ 19

Způsobilost osoby uzavřít manželství, jakož i podmínky jeho platnosti se řídí právem státu, jehož je tato osoba příslušníkem.

§ 20

(1) Forma uzavření manželství se řídí právem místa, kde se manželství uzavírá.

(2) K platnosti sňatku československého občana je třeba zachovat občanskou formu.

§ 21

(1) Osobní a majetkové vztahy manželů se řídí právem státu, jehož jsou příslušníky. Jsou-li manželé příslušníky různých států, řídí se tyto vztahy právem československým.

(2) Smluvená úprava manželského majetkového práva se posuzuje podle právního řádu, který byl pro majetkové vztahy manželů rozhodný v době, kdy k úpravě došlo.

§ 22

(1) Zrušení manželství rozvodem se řídí právním řádem státu, jehož občany jsou manželé v době zahájení řízení. Jsou-li manželé příslušníky různých států, řídí se zrušení manželství rozvodem právním řádem československým.

(2) Jestliže by bylo třeba podle odstavce 1 použít cizího právního řádu, který by zrušení manželství rozvodem nedovoloval anebo jen za okolností mimořádně tíživých, avšak manželé nebo alespoň jeden z nich žije v Československé socialistické republice delší dobu, použije se práva československého.

(3) Těchto ustanovení se použije i při prohlášení manželství za neplatné nebo při zjištění, zda tu manželství je, či není.

Vztahy mezi rodiči a dětmi

§ 23

(1) Určení (zjištění nebo popření) otcovství se řídí právním řádem státu, jehož příslušnost nabylo dítě narozením.

(2) Žije-li dítě v Československé socialistické republice, může být otcovství určeno (zjištěno nebo popřeno) podle práva československého, je-li to v zájmu dítěte.

(3) K platnosti uznání otcovství postačí, stane-li se podle práva státu, v němž k uznání došlo.

§ 24

(1) Vztahy mezi rodiči a dětmi, včetně výchovy a výživy, řídí se právem státu, jehož příslušníkem je dítě. Žije-li dítě v Československé socialistické republice, mohou být tyto vztahy posuzovány podle práva československého, je-li to v zájmu dítěte.

(2) Nároky rodičů na výživu vůči dětem se řídí právem státu, jehož příslušníkem je ten z rodičů, který nárok na výživu uplatňuje.

§ 25

(1) Nároky matky dítěte vůči jeho otci, za něhož není provdána, řídí se právem státu, jehož příslušnicí je matka v době narození dítěte.

(2) Jestliže matka dítěte, která je cizí státní příslušnicí, má bydliště v Československé socialistické republice a otec dítěte je československým příslušníkem, řídí se nároky matky dítěte podle práva československého.

§ 26

(1) Osvojení se řídí právem státu, jehož příslušníkem je osvojitel.

(2) Mají-li osvojující manželé různou státní příslušnost, musí být splněny podmínky právních řádů obou manželů.

(3) Jestliže by bylo třeba podle odstavců 1 a 2 použít cizího právního řádu, který by osvojení nedovoloval anebo jen za okolností mimořádně tíživých, avšak osvojitel nebo alespoň jeden z osvojujících manželů žije v Československé socialistické republice delší dobu, použije se práva československého.

§ 27

Zdali při osvojení a podobných vztazích je třeba přivolení dítěte, nebo jiných osob a orgánů, je nutno posoudit podle právního řádu státu, jehož je příslušníkem dítě.

Opatrovnictví

§ 28

Podmínky vzniku a zániku opatrovnictví nad nezletilými se řídí právním řádem státu, jehož je nezletilý příslušníkem. Opatrovnická péče se týká zásadně nezletilého a jeho majetku, nechť je jeho majetek kdekoli.

§ 29

Povinnost přijmout a zastávat opatrovnictví nad nezletilými se řídí právním řádem státu, jehož je opatrovník příslušníkem.

§ 30

Právní poměry mezi opatrovníkem a nezletilým se řídí právním řádem státu, v němž je opatrovnický soud nebo úřad.

§ 31

Tato ustanovení o opatrovnictví nad nezletilými platí obdobně, jde-li o podobná ochranná zařízení, jako opatrovnictví nad osobami nezpůsobilými k právním úkonům.

Oddíl 2

Postavení cizinců

§ 32

(1) Cizinci mají v oblasti svých osobních a majetkových práv, pokud tímto zákonem nebo zvláštními předpisy není stanoveno jinak, stejná práva a stejné povinnosti jako státní občané českoslovenští.

(2) V případě, že cizí stát nakládá se státními občany československými jinak než se svými příslušníky, může ministerstvo zahraničních věcí v dohodě s příslušnými československými orgány rozhodnout, že ustanovení odstavce 1 se nepoužije.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2, pokud jde o majetkové vztahy, se použije obdobně pro právnické osoby.

§ 33

Dvojí a neurčité státní občanství

(1) Je-li někdo v rozhodné době státním občanem československým a považuje-li ho za svého příslušníka také jiný stát, je rozhodné státní občanství československé.

(2) Je-li někdo v rozhodné době zároveň příslušníkem několika cizích států, rozhoduje státní příslušnost nabytá naposled.

(3) Na toho, kdo v rozhodné době není příslušníkem žádného státu nebo jehož státní příslušnost nelze stanovit nebo nelze zjistit, které příslušnosti nabyl naposled, je třeba hledět, jako by byl příslušníkem toho státu, na jehož území měl v rozhodné době bydliště, a nelze-li to zjistit, na jehož území měl pobyt. Nelze-li ani to zjistit, je třeba postupovat, jako by šlo o československého občana.

Oddíl 3

Společná ustanovení

§ 34

Právní oblasti

Má-li se použít právního řádu státu, který má více právních oblastí, rozhodují o použití práva některé z nich předpisy onoho státu.

§ 35

Zpětný a další odkaz

Má-li se podle ustanovení tohoto zákona použít právního řádu, jehož ustanovení odkazují zpět na právo československé nebo dále na právo jiného státu, lze takový odkaz přijmout, odpovídá-li to rozumnému a spravedlivému uspořádání vztahu, o který jde.

§ 36

Veřejný pořádek

Právního předpisu cizího státu nelze použít, pokud by se účinky tohoto použití příčily takovým zásadám společenského a státního zřízení Československé socialistické republiky a jejího právního řádu, na nichž je nutno bez výhrady trvat.

ČÁST II

MEZINÁRODNÍ PRÁVO PROCESNÍ

Oddíl 1

Pravomoc československých justičních orgánů

§ 37

Pravomoc ve věcech majetkových

(1) Pravomoc československých soudů v majetkových sporech je dána, je-li dána podle československých předpisů jejich příslušnost.

(2) Pravomoc československých soudů v majetkových sporech může být založena také písemnou úmluvou stran. Věcnou příslušnost československých soudů nelze však takovou úmluvou měnit.

(3) Československá organizace může pro majetkové spory písemně ujednat i příslušnost cizozemského soudu.

Pravomoc ve věcech rodinných

§ 38

(1) Ve věcech manželských (řízení o zrušení manželství rozvodem, o neplatnost manželství a o určení, zda tu manželství je, či není) je pravomoc československých soudů dána, je-li alespoň jeden z manželů československým občanem.

(2) Není-li žádný z manželů československým občanem, je pravomoc československého soudu dána:

a) má-li zde alespoň jeden z manželů pobyt a může-li být rozhodnutí soudu uznáno v domovských státech obou manželů, nebo

b) má-li alespoň jeden z manželů v Československé socialistické republice pobyt delší dobu, anebo

c) jde-li o neplatnost manželství, která se má podle československého práva vyslovit i bez návrhu, pokud manželé zde žijí.

§ 39

(1) Ve věcech výchovy a výživy nezletilých a v jiných věcech jich se týkajících, jsou-li československými občany, je dána pravomoc československých soudů i tehdy, žijí-li v cizině.

(2) Péči nad nezletilým československým příslušníkem, který žije v cizině a není v rodičovské

péči, může převzít také československý konzulární orgán, a to v rozsahu pravomoci soudu, uznává-li takovou pravomoc stát, v němž nezletilý žije. O opravných prostředcích proti rozhodnutím konzulárních orgánů rozhoduje ministerstvo zahraničních věcí.

(3) Ve věcech nezletilých cizinců žijících na území Československé socialistické republiky učiní československý soud jen opatření nutná k ochraně jejich osob a majetku a vyrozumí o tom orgán jejich domovského státu. Kdyby orgán domovského státu poměry nezletilého v přiměřené době neupravil, učiní tak československý soud.

(4) V rozhodnutí, kterým se zrušuje manželství rodičů nezletilého cizince žijícího na území Československé socialistické republiky, upraví soud práva a povinnosti rodičů k dítěti pro dobu po rozvodu, pokud se nezletilý bude zdržovat na zdejším území a pokud orgány jeho domovského státu neučiní jiné opatření.

§ 40

Návrh na určení otcovství (zjištění a popření) lze podat u československého obecného soudu navrhovatele, nemá-li odpůrce v Československé socialistické republice obecný soud. Nemá-li ani navrhovatel v Československé socialistické republice obecný soud, ale jeden z rodičů nebo dítě je československým občanem, lze návrh podat u soudu, který určí Nejvyšší soud.

§ 41

(1) Rozhodovat ve věcech osvojení přísluší československému soudu, je-li osvojitel československým občanem. Jsou-li osvojitelé manželé, postačí, je-li československým občanem jeden z nich a má-li v Československé socialistické republice bydliště.

(2) Není-li osvojitel nebo ani jeden z osvojujících manželů československým občanem, je pravomoc československého soudu dána:

a) má-li zde osvojitel nebo alespoň jeden z osvojujících manželů pobyt a může-li být rozhodnutí soudu uznáno v domovském státě osvojitele nebo osvojujících manželů, nebo

b) má-li osvojitel nebo alespoň jeden z osvojujících manželů v Československé socialistické republice pobyt delší dobu.

§ 42

Pravomoc ve věcech způsobilosti a opatrovnictví

(1) Ve věcech omezení a zbavení způsobilosti k právním úkonům, jakož i ve věcech opatrovnických je ohledně československých státních občanů dána pravomoc československých soudů, i když žijí v cizině. Československý soud se však zdrží řízení, stačí-li k ochraně práv a zájmů československého občana opatření učiněná v cizině.

(2) Jde-li o cizince, který žije v Československé socialistické republice, omezí se československý soud na opatření nutná k ochraně jeho práv a zpraví o tom orgán domovského státu. Kdyby orgán domovského státu cizince jeho poměry v přiměřené době neupravil, učiní tak československý soud podle československého hmotného práva.

§ 43

Pravomoc ve věcech prohlášení za mrtvého

(1) Prohlásit československého občana za mrtvého přísluší vždy jen československému soudu.

(2) Cizince může prohlásit československý soud za mrtvého podle československého hmotného práva s právními následky pro osoby trvale žijící v Československé socialistické republice a pro jmění zde ležící.

Pravomoc ve věcech dědických

§ 44

Pravomoc československého notářství k projednání dědictví je dána vždy, byl-li zůstavitel v době své smrti československým občanem. Jde-li však o jmění, které je v cizině, projedná československé notářství dědictví jen tehdy, jestliže se takový majetek vydává československým orgánům anebo jestliže cizí stát přiznává takovým rozhodnutím československých justičních orgánů právní následky.

§ 45

(1) Československé notářství projedná dědictví po cizinci, které je v Československé socialistické republice,

a) jestliže stát, jehož je zůstavitel příslušníkem, ani nevydává dědictví československých občanů československým státním notářstvím, ani

nepřiznává jejich rozhodnutím právní následky, anebo odmítne-li cizí stát zabývat se dědictvím či nevyjádří-li se, nebo

b) měl-li zde zůstavitel bydliště a žádá-li o to dědic, který se zde zdržuje,

c) vždy také, jde-li o nemovitosti ležící na území Československé socialistické republiky.

(2) V ostatních případech se československé státní notářství omezí na potřebná opatření k zajištění majetku po cizinci.

§ 46

Pravomoc ve věcech umoření listin

Československému notářství přísluší prohlásit za umořené listiny vystavené v cizině jen tehdy, může-li mít jejich umoření podle povahy věci právní následky v Československé socialistické republice.

§ 47

Vynětí z pravomoci československých soudů a notářství

(1) Pravomoci československých soudů a notářství nejsou podrobeny cizí státy a osoby, jež podle mezinárodních smluv nebo jiných pravidel mezinárodního práva anebo zvláštních československých právních předpisů požívají v Československé socialistické republice imunity.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i ohledně doručování písemností, předvolávání uvedených osob za svědky, výkonu rozhodnutí nebo jiných procesních úkonů.

(3) Pravomoc československých soudů a notářství je však dána, jestliže:

a) předmětem řízení je nemovitý majetek států a osob uvedených v odstavci 1, nacházející se v Československé socialistické republice, nebo jejich práva na takových nemovitých věcech patřících jiným osobám, jakož i práva z poměru nájemního k takovým nemovitým věcem, pokud není předmětem řízení placení nájemného,

b) předmětem řízení je dědictví, v němž osoby uvedené v odstavci 1 vystupují mimo rámec svých úředních funkcí,

c) předmět řízení se týká výkonu povolání nebo obchodní činnosti, které osoby uvedené v odstavci 1 provádějí mimo rámec svých úředních funkcí,

d) cizí stát nebo osoby uvedené v odstavci 1 se dobrovolně podrobí jejich pravomoci.

(4) Doručení v případech uvedených v odstavci 3 zprostředkuje ministerstvo zahraničních věcí. Nelze-li takto doručit, ustanoví soud opatrovníka pro přijímání písemností, popřípadě k obhájení práv.

Oddíl 2

Ustanovení o řízení

§ 48

Československé soudy a notářství postupují v řízení podle československých procesních předpisů, přičemž všichni účastníci mají rovné postavení při uplatňování svých práv.

Postavení cizinců v řízení

§ 49

Procesní způsobilost cizince se řídí právem státu, jehož je příslušníkem. Stačí však, má-li procesní způsobilost podle československého práva.

§ 50

Cizinci mají nárok na osvobození od soudních poplatků a záloh a na ustanovení bezplatného zástupce k ochraně jejich zájmů, je-li zaručena vzájemnost.

§ 51

(1) Cizinci, který se domáhá rozhodnutí o majetkovém právu, uloží soud na návrh odpůrce, aby složil soudem určenou jistotu za náklady řízení s tím, že nesloží-li jistotu do stanovené lhůty, nebude proti vůli odpůrce v řízení pokračovat a řízení zastaví.

(2) Jistotu nelze uložit, jestliže:

a) návrh na její složení byl podán teprve, když odpůrce ve věci již jednal nebo vykonal procesní úkon, ač již věděl, že navrhovatel není československým občanem nebo že československého občanství pozbyl;

b) ve státě, jehož je navrhovatel příslušníkem, se v podobných případech od československého občana jistota nežádá;

c) navrhovatel má v Československé socialistické republice nemovitý majetek v ceně dostačující k úhradě nákladů, které odpůrci v řízení vzniknou;

d) návrh na zahájení řízení je vyřizován platebním rozkazem;

e) navrhovatel je osvobozen od soudních poplatků a záloh.

§ 52

Listiny vydané soudy a úřady v cizině, které platí na místě, kde byly vydány, za listiny veřejné, mají důkazní moc veřejných listin také v Československé socialistické republice, jestliže jsou opatřeny předepsanými ověřeními.

Zjišťování cizího práva a vzájemnost

§ 53

(1) K zjištění cizího práva učiní justiční orgán všechna potřebná opatření; pokud mu obsah cizího práva není znám, může si za tím účelem vyžádat také informaci od ministerstva spravedlnosti.

(2) Vzniknou-li při projednávání věcí uvedených v § 1 pochybnosti, mohou si justiční orgány vyžádat u ministerstva spravedlnosti vyjádření.

§ 54

Prohlášení ministerstva spravedlnosti o vzájemnosti ze strany cizího státu, vydané v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí a s jinými příslušnými ministerstvy, je pro soudy i jiné státní orgány závazné.

Právní pomoc ve styku s cizinou

§ 55

Pokud není stanoveno jinak, stýkají se justiční orgány s cizími orgány prostřednictvím ministerstva spravedlnosti.

§ 56

Československé justiční orgány poskytují na dožádání cizím justičním orgánům právní pomoc za podmínky vzájemnosti. Právní pomoc lze odepřít:

a) nespadá-li provedení dožadovaného úkonu do pravomoci dožádaného československého justičního orgánu; náleží-li však jeho provedení do pravomoci jiného justičního orgánu nebo do pravomoci jiných československých orgánů, bude dožádání postoupeno k vyřízení orgánu k tomu povolanému;

b) žádá-li se o provedení úkonu, který se příčí československému veřejnému pořádku.

§ 57

(1) Žádaná právní pomoc se poskytuje podle československých předpisů; na žádost cizího orgánu lze postupovat podle cizího procesního předpisu, nepříčí-li se žádaný postup československému veřejnému pořádku.

(2) Žádá-li o to cizí orgán, lze svědky, znalce a účastníky vyslechnout i přísežně. Totéž platí, je-li třeba v cizině předložit přísežné prohlášení o skutečnostech rozhodných pro uplatnění nebo zachování nároků.

(3) Přísaha pro svědky a účastníky zní: „Přísahám na svou čest, že o všem, nač budu soudem tázán, vypovím úplnou a čistou pravdu a nic nezamlčím."

(4) Přísaha pro znalce zní: „Přísahám na svou čest, že posudek podám podle svého nejlepšího vědomí a svědomí."

(5) Jde-li o přísahu následnou, znění přísahy se přiměřeně pozmění.

§ 58

Není-li cizozemská písemnost opatřena ověřeným překladem do jazyka českého nebo slovenského, doručí se příjemci, je-li ochoten ji přijmout; příjemce je třeba poučit, že si musí být vědom právních následků, jaké mohou v cizině nastat, odmítne-li písemnost přijmout.

§ 59

(1) Na dožádání československého justičního orgánu provádí československý zastupitelský nebo konzulární orgán:

a) doručení osobám ve státě, kde vykonává působnost, je-li to přípustné podle mezinárodních smluv nebo jiných pravidel mezinárodního práva anebo nebrání-li tomu předpisy státu, kde úkon má být proveden;

b) doručení československým občanům ve státě, kde úkon má být proveden, kteří tam požívají diplomatických výsad a imunit, a výslech takových občanů jako svědků, znalců nebo účastníků řízení;

c) na základě zmocnění ministerstva zahraničních věcí výslech svědků, znalců a účastníků řízení, jakož i jiné úkony procesní, dostaví-li se tyto osoby dobrovolně a nebrání-li tomu předpisy platné ve státě, kde úkon má být proveden.

(2) Československý zastupitelský nebo konzulární orgán postupuje přiměřeně podle předpisů pro dožadující justiční orgán a úkony jím provedené mají tytéž účinky, jako kdyby je provedl justiční orgán sám.

§ 60

Doručení provedená na dožádání československého justičního orgánu cizím orgánem, jakož i důkazy před ním provedené jsou účinné, i když nejsou v souladu s předpisy cizího práva, vyhovují-li předpisům československým.

§ 61

Osvědčení o československém právu

Ministerstvo spravedlnosti vydává těm, kdo to potřebují k uplatnění svého práva v cizině, osvědčení o právu platném v Československé socialistické republice. V takovém osvědčení nemůže být podáván výklad zákona nebo výklad o tom, jak je třeba použít zákona na určitou právní věc.

§ 62

Vyšší ověření listin

K listinám vydaným justičními orgány nebo k listinám jimi ověřeným nebo před nimi podepsaným, jichž má být použito v cizině, připojí ministerstva spravedlnosti na žádost účastníka své vyšší ověření.

Oddíl 3

Uznání a výkon cizích rozhodnutí

§ 63

Rozhodnutí justičních orgánů cizího státu ve věcech uvedených v § 1, stejně jako cizí soudní smíry a cizí notářské listiny v těchto věcech (dále jen „cizí rozhodnutí") mají v Československé socialistické republice účinnost, jestliže nabyla podle potvrzení příslušného cizího orgánu právní moci a byla-li uznána československými orgány.

§ 64

Cizí rozhodnutí nelze uznat ani vykonat, jestliže:

a) uznání brání výlučná pravomoc orgánů československých nebo jestliže by řízení nemohlo být provedeno u žádného orgánu cizího státu, kdyby se ustanovení o příslušnosti československých soudů použila na posouzení pravomoci cizozemského orgánu;

b) o témže právním poměru bylo československým orgánem vydáno pravomocné rozhodnutí nebo bylo-li v Československé socialistické republice uznáno pravomocné rozhodnutí orgánu třetího státu;

c) účastníku řízení, vůči němuž má být rozhodnutí uznáno, byla odňata postupem cizího orgánu možnost řádně se účastnit řízení, zejména nebylo-li mu doručeno do vlastních rukou předvolání nebo návrh na zahájení řízení, nebo nebyl-li odpůrci návrh na zahájení řízení doručen do vlastních rukou;

d) uznání by se příčilo československému veřejnému pořádku;

e) není zaručena vzájemnost; vzájemnost se nevyžaduje, nesměřuje-li cizí rozhodnutí proti československému občanu nebo právnické osobě.

§ 65

Uznání cizího rozhodnutí v majetkových věcech se nevyslovuje zvláštním výrokem. Cizí rozhodnutí je uznáno tím, že československý orgán k němu přihlédne, jako by šlo o rozhodnutí československého orgánu.

§ 66

Za podmínek § 63 a 64 lze cizí rozhodnutí o majetkových právech v Československé socialistické republice vykonat, bude-li nařízen jeho výkon československým soudem; nařízení výkonu je třeba vždy odůvodnit.

§ 67

(1) Pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech určení (zjištění nebo popření) otcovství, je-li alespoň jedním z účastníků řízení československý občan, se v Československé socialistické republice uznávají, nebrání-li tomu ustanovení § 63 a 64 písm. b), c), d), jen na základě zvláštního rozhodnutí.

(2) Vyslovit, že se uznává rozhodnutí uvedené v odstavci 1, přísluší jen Nejvyššímu soudu po slyšení generálního prokurátora. Návrh může podat vedle účastníků každý, kdo prokáže právní zájem, a v zájmu společnosti předseda Nejvyššího soudu nebo generální prokurátor. Nejvyšší soud rozhoduje rozsudkem, jednání nemusí nařizovat.

(3) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 lze uznat jen tehdy, byl-li skutkový základ zjištěn způsobem vyhovujícím v podstatě příslušným ustanovením československého práva.

§ 68

(1) Byli-li všichni účastníci v rozhodné době příslušníky státu, o jehož rozhodnutí jde, mají rozhodnutí uvedená v § 67 odst. 1 v Československé socialistické republice bez dalšího řízení stejné právní účinky jako pravomocná rozhodnutí československá, nepříčí-li se to veřejnému pořádku.

(2) Totéž platí o rozhodnutích orgánů jiných cizích států, uznávají-li se taková rozhodnutí v domovských státech všech účastníků.

Závěrečná ustanovení

§ 69

Zrušuje se zákon č. 41/1948 Sb., o mezinárodním a mezioblastním právu soukromém a o právním postavení cizinců v oboru práva soukromého.

§ 70

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

98

ZÁKON

ze dne 4. prosince 1963

o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku a o výkonu rozhodčích nálezů

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Účel zákona

K usnadnění rozvoje a průběhu mezinárodních obchodních styků slouží rozhodčí řízení, jež má zejména umožnit účastníkům mezinárodního obchodního styku rychlé, pružné a odborným požadavkům odpovídající vyřizování sporů. K dosažení tohoto účelu se zároveň zajišťuje i výkon rozhodčích nálezů vydaných v rozhodčím řízení.

Rozhodčí smlouva

§ 2

Strany se mohou dohodnout, že ve sporech o majetkové nároky z mezinárodního obchodního styku má mezi stranami ve věcech, ve kterých by jinak byl příslušný soud, rozhodnout jeden nebo více rozhodců (rozhodčí smlouva).

§ 3

(1) Rozhodčí smlouva se může týkat jak jednotlivého mezi stranami již vzniklého sporu (smlouva o rozhodci), tak všech sporů (rozhodčí doložka), které by v budoucnu vznikly z určitého právního vztahu, nebo z vymezeného okruhu právních vztahů, ke kterým by mezi stranami mohlo v budoucnosti dojít.

(2) Není-li ve smlouvě uvedeno jinak, vztahuje se jak na práva z právních vztahů přímo vznikající, tak i na otázku právní platnosti těchto právních vztahů, jakož i na práva s těmito právními vztahy související.

(3) Rozhodčí smlouva váže také právní nástupce stran.

§ 4

(1) Rozhodčí smlouva musí býti uzavřena písemně. Požadavku písemnosti je vyhověno, jestliže smlouva je obsažena ve vzájemně vyměněných dopisech, dálnopisech, telegramech nebo jiných písemnostech, anebo jestliže strany se dohodnou ústně a dodatečně dohodu písemně potvrdí.

(2) Tvoří-li však rozhodčí doložka součást podmínek, jimiž se řídí smlouva hlavní, k níž se rozhodčí doložka vztahuje, je rozhodčí doložka platně ujednána i tehdy, jestliže písemný návrh hlavní smlouvy s rozhodčí doložkou byl druhou stranou přijat jiným způsobem.

Rozhodci

§ 5

(1) Československý občan může být rozhodcem, je-li zletilý a má způsobilost k právním úkonům.

(2) Cizinec může být rozhodcem, je-li podle práva svého státu způsobilý k právním úkonům; i když však nemá tuto způsobilost, může být rozhodcem, je-li způsobilý k právním úkonům alespoň podle československého práva.

§ 6

(1) Rozhodčí smlouva má zpravidla určit počet i osoby rozhodců anebo alespoň způsob, jak počet i osoby rozhodců mají být určeny.

(2) Nemá-li rozhodčí smlouva ustanovení podle odstavce 1 nebo je-li toto ustanovení nejasné, jmenuje každá ze stran jednoho rozhodce a tito zvolí předsedajícího rozhodce.

§ 7

(1) Jestliže ten, kdo má jmenovat rozhodce, tak neučiní v přiměřené době, jmenuje rozhodce soud

na návrh strany, pokud se strany nedohodly jinak. Totéž platí, nemohou-li se jmenovaní rozhodci shodnout na osobě předsedajícího rozhodce; k návrhu je oprávněna kterákoliv strana anebo každý z jmenovaných rozhodců.

(2) Nedohodly-li se strany jinak, jmenuje soud na návrh kterékoliv strany nebo rozhodce nového rozhodce, jestliže jmenovaný rozhodce odepře působit jako rozhodce, nebo nemůže činnost rozhodce vykonávat.

§ 8

(1) Strany mohou v rozhodčí smlouvě též ujednat, že o sporech mezi nimi (§ 3) má rozhodovat stálý rozhodčí soud.

(2) Zřízení stálých rozhodčích soudů upravují zvláštní předpisy.

§ 9

Účinky návrhu na zahájení řízení (žaloba)

(1) Návrh na zahájení řízení (žaloba), podaný u rozhodců nebo stálého rozhodčího soudu, má právní účinky jako kdyby v této věci byl podán návrh u soudu.

(2) Uplatní-li strana svůj nárok před rozhodci nebo před stálým rozhodčím soudem v promlčecí nebo propadné lhůtě a vysloví-li rozhodci nebo stálý rozhodčí soud svoji nepříslušnost (§ 12), nebo došlo-li ke zrušení rozhodčího nálezu a podá-li žalobce znovu u soudu nebo jiného orgánu návrh na zahájení řízení nebo návrh na pokračování v řízení do 30 dnů ode dne, kdy mu rozhodnutí o nepříslušnosti nebo zrušení rozhodčího nálezu bylo doručeno, nelze proti němu namítat ani promlčení ani zánik jeho nároku uplynutím doby.

Řízení

§ 10

(1) Nestanoví-li rozhodčí smlouva jinak, určí rozhodci podle svého uvážení čas, místo, jakož i způsob řízení. V řízení mají postupovat tak, aby bez zbytečných formalit co nejúčelněji a nejrychleji zjistili pravý stav věci, poskytujíce oběma stranám stejnou příležitost k hájení jejich práv.

(2) Rozhodci mohou vyslýchat svědky, znalce a strany jen dostaví-li se k nim dobrovolně. Též jiné důkazy mohou provádět jen, budou-li jim stranou, popřípadě někým jiným poskytnuty.

(3) Úkony, které nemohou rozhodci sami provést, provede na jejich dožádání soud. Soud je povinen vyhovět dožádání, nejde-li o úkon nepřípustný podle zákona; přitom je oprávněn učinit všechna rozhodnutí, která k provedení dožádání jsou potřebná.

§ 11

Jestliže až do vyhotovení rozhodčího nálezu některá strana se bez své viny řízení zcela nebo zčásti nezúčastnila, nebo bez své viny nevykonala některý úkon, potřebný k hájení jejího práva, učiní rozhodci k návrhu přiměřená opatření, aby strana mohla to, co zameškala, vykonat dodatečně.

§ 12

Dospějí-li rozhodci k názoru, že k projednání rozporu jim předloženého nejsou příslušni, ať pro neplatnost rozhodčí smlouvy nebo z jiných důvodů, učiní o tom rozhodnutí. Takové rozhodnutí musí být usneseno, podepsáno, odůvodněno a doručeno stranám jako rozhodčí nález (§ 14 odst. 1).

§ 13

Předběžné opatření

Ukáže-li se před zahájením rozhodčího řízení nebo v jeho průběhu, že by mohl být výkon rozhodčího nálezu ohrožen, může soud na návrh strany nařídit předběžné opatření.

Rozhodčí nález

§ 14

(1) Rozhodčí nález musí být usnesen většinou rozhodců. Musí být vydán písemně, podepsán alespoň většinou rozhodců a doručen stranám nebo jejich zástupcům buď osobně nebo doporučeně poštou. Výrok v rozhodčím nálezu musí být určitý. Odůvodnění rozhodčího nálezu je třeba, neujednaly-li strany jinak.

(2) Při rozhodování mají rozhodci dbát platného hmotného práva.

§ 15

Nebude-li při sudém počtu rozhodců dosaženo většiny hlasů a neobsahuje-li rozhodčí smlouva pro takový případ jiné ustanovení, ani se strany dodatečně jinak nedohodnou, může kterákoliv ze stran i rozhodci navrhnout u soudu jmenování dalšího rozhodce.

§ 16

Chyby v psaní nebo počtech a jiné podobné zřejmé nesprávnosti, které by se vyskytly v rozhodčím nálezu, opraví rozhodci kdykoliv na žádost kterékoliv ze stran. Taková oprava musí být usnesena, podepsána a doručena jako rozhodčí nález (§ 14 odst. 1).

§ 17

Strany mohou ujednat, že rozhodčí nález může být k žádosti některé z nich nebo obou přezkoumán týmiž nebo jinými rozhodci. Neujednají-li strany jinak, musí být žádost zaslána druhé straně do jednoho měsíce ode dne, kdy byl žalující straně způsobem stanoveným v § 14 odst. 1 doručen rozhodčí nález, mající náležitosti v tomto ustanovení předepsané. Po uplynutí této nebo mezi stranami ujednané lhůty je žádost o přezkoumání rozhodčího nálezu vyloučena. Přezkoumání vydaného rozhodčího nálezu je součástí rozhodčího řízení a platí o něm ustanovení tohoto zákona.

§ 18

(1) Rozhodčí nález, který má náležitosti § 14 odst. 1 a byl tam uvedeným způsobem doručen stranám, nabývá doručením účinku pravomocného soudního rozsudku a je soudně vykonatelný.

(2) Jestliže však podle ujednání stran může být rozhodčí nález ještě přezkoumán (§ 17), vztahuje se ustanovení odstavce 1 na rozhodčí nález vydaný na základě tohoto přezkoumání.

§ 19

Smír

(1) Rozhodci mají kdykoliv během řízení působit na strany, aby se dohodly.

(2) Smír před rozhodci uzavřený a jimi podepsaný je soudně vykonatelný.

Zrušení rozhodčího nálezu soudem

§ 20

Soud na návrh zruší rozhodčí nález, jestliže

1. byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu (§ 2), nebo
2. rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na rozhodnutou věc nevztahuje, nebo
3. ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, nebo
4. rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, nebo
5. straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, nebo
6. rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle československého práva nemožnému či nedovolenému, nebo
7. rozhodčí nález byl ovlivněn trestným činem.

§ 21

Návrh na zrušení rozhodčího nálezu musí být podán do tří měsíců, a to v případech uvedených v § 20 č. 1 až 6 ode dne doručení rozhodčího nálezu straně a v případě č. 7 ode dne, kdy došlo k pravomocnému rozsudku v řízení trestním.

§ 22

Návrh na zrušení rozhodčího nálezu není přípustný, jestliže

1. nebyl podán ve lhůtách uvedených v § 21, nebo
2. v případě uvedeném v § 20 č. 7 nebyl podán do tří let ode dne, kdy rozhodčí nález byl straně doručen, nebo
3. v případech uvedených v § 20 č. 2 nebo č. 3 strana, ač mohla, neuplatnila takový důvod již v rozhodčím řízení nejpozději před projednáním věci samé.

§ 23

(1) Zruší-li soud rozhodčí nález z důvodů, uvedených v § 20 č. 1 nebo č. 2, pokračuje k návrhu některé ze stran po právní moci rozsudku v jednání ve věci samé a tuto věc rozhodne.

(2) Zruší-li soud nález z jiného důvodu, než je uvedeno v odstavci 1, zůstává rozhodčí smlouva v platnosti. Každá strana může žádat, aby v rozhodčím řízení pokračovali rozhodci, kteří budou nově jmenováni. Nedohodnou-li se strany jinak, budou noví rozhodci jmenováni způsobem původně určeným v rozhodčí smlouvě nebo podpůrně podle ustanovení tohoto zákona; rozhodci zúčastnění na rozhodčím nálezu, který byl zrušen, jsou z nového projednání a rozhodování věci vyloučeni.

Zastavení nařízeného výkonu

§ 24

I když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu, může strana, proti níž výkon rozhodčího nálezu směřuje, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu kromě důvodů uvedených v § 268 občanského soudního řádu i tehdy, jestliže

1. rozhodčí nález je stižen některou vadou uvedenou v § 20 č. 1 nebo č. 4, nebo
2. strana, pokud potřebuje zákonného zástupce, nebyla v řízení takovým zástupcem zastoupena a její jednání nebylo ani dodatečně schváleno, nebo
3. někdo vystupoval v rozhodčím řízení jménem strany nebo jejího zákonného zástupce, aniž měl k tomu zmocnění a ani jeho jednání nebylo dodatečně schváleno.

§ 25

Shledá-li soud, že výkon rozhodčího nálezu je nepřípustný pro některý důvod uvedený v § 24 č. 1, č. 2 nebo č. 3, zruší současně rozhodčí nález. Strany mají možnost postupovat pak podle ustanovení § 23 jako kdyby rozhodčí nález byl zrušen k návrhu.

Příslušnost soudu

§ 26

Příslušným k rozhodování podle tohoto zákona je okresní soud, v jehož obvodě se rozhodčí řízení koná nebo konalo, je-li toto místo v tuzemsku; jinak je příslušný okresní soud, který by byl pro věc příslušný, kdyby nebylo rozhodčí smlouvy.

§ 27

(1) Předběžné opatření k zajištění nároku, pro který byla uzavřena smlouva rozhodčí, nařídí soud příslušný podle § 26 nebo soud, v jehož obvodu má být předběžné opatření provedeno.

(2) K úkonům podle § 10 odst. 3 je příslušný soud, v jehož obvodě má být žádaný úkon vykonán; má-li být vykonán v cizině, zařídí potřebné soud, příslušný podle § 26.

(3) Nelze-li zjistit v tuzemsku příslušný soud k úkonům podle § 7, je příslušný okresní soud podle místa bydliště (sídla) navrhovatele nebo jeho odpůrce; tyto úkony provede předseda senátu.

(4) O návrhu podle § 24 rozhoduje soud, který je příslušný k výkonu rozhodčího nálezu, a to v jednání před senátem.

§ 28

Stálé rozhodčí soudy

(1) Jestliže se strany dohodly na příslušnosti stálého rozhodčího soudu (§ 8) a neujednaly v rozhodčí smlouvě jinak, předpokládá se, že se podrobily uveřejněným stanovám, řádům a jiným předpisům, upravujícím řízení u stálého rozhodčího soudu v době, kdy došel návrh na zahájení rozhodčího řízení (žaloba).

(2) Předpisy platné pro stálé rozhodčí soudy mohou podrobněji i odchylně určit způsob, jak a v jakém počtu budou jmenováni rozhodci, zejména mohou výběr rozhodců vázat na určitý seznam; mohou též určit způsob řízení a rozhodování i jiné otázky, souvisící s činností stálého rozhodčího soudu a rozhodců. Nemohou však strany zbavit práva domáhat se zrušení rozhodčího nálezu nebo zastavení nařízeného výkonu podle ustanovení tohoto zákona.

Ustanovení o poměru k cizině

§ 29

(1) Přípustnost rozhodčí smlouvy se posuzuje podle tohoto zákona (§ 2).

(2) Ostatní náležitosti rozhodčí smlouvy posuzují se podle tohoto zákona, jestliže rozhodčí nález má být vydán v tuzemsku. Jde-li však o právní vztah, který není toliko právním vztahem tuzemským, mohou si strany samy zvolit právní řád, podle kterého má být rozhodčí smlouva posuzována; volba nesmí odporovat požadavku rozumného uspořádání.

(3) Pro formu rozhodčí smlouvy platí právo rozhodné pro ostatní náležitosti rozhodčí smlouvy; stačí však, jestliže bylo učiněno zadost právnímu řádu místa nebo míst, kde došlo k projevu vůle.

§ 30

Rozhodčí nálezy vydané v cizím státě, budou v tuzemsku uznány a vykonány jako tuzemské rozhodčí nálezy, je-li zaručena vzájemnost. Vzájemnost se považuje za zaručenou také v případě, že cizí stát prohlašuje všeobecně cizí rozhodčí nálezy za vykonatelné za podmínky vzájemnosti.

§ 31

Uznání nebo výkon cizího rozhodčího nálezu bude však odepřen, jestliže

1. rozhodčí nález podléhá podle práva státu, kde byl vydán, opravnému nebo jinému prostředku, který odkládá právní moc nebo vykonatelnost nálezu, nebo
2. rozhodčí nález je stižen vadou uvedenou v § 20, nebo
3. jsou tu jiné důvody, pro které rozhodčí nález odporuje veřejnému pořádku.

§ 32

Uznání cizího rozhodčího nálezu nevyslovuje se zvláštním rozhodnutím. Cizí rozhodčí nález je uznán tím, že československý soud, jiný státní orgán nebo rozhodce nebo stálý rozhodčí soud jej při rozhodování posuzuje jako rozhodčí nález tuzemský.

§ 33

Výkon rozhodčího nálezu nařídí předseda senátu příslušného okresního soudu po vykonání potřebných šetření; rozhodnutí o nařízení výkonu musí soud odůvodnit.

Ustanovení závěrečná

§ 34

Zákon se vztahuje na případy, kde rozhodčí smlouva byla uzavřena po 31. březnu 1964; v ostatních případech se postupuje podle práva dosud platného.

§ 35

Ustanovení tohoto zákona se použije, jen pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Československá socialistická republika vázána.

§ 36

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo dopravy spolu s ministerstvem paliv

vydalo pod čj. MD 32 706/1963-10

Směrnice k zabezpečení přepravy uhlí silniční dopravou v zimním období 1963/1964.

Směrnice byly uveřejněny v Tarifním věstníku č. 46/1963 a jsou k nahlédnutí na odborech dopravy všech krajských a okresních národních výborů, v podnicích a závodech ČSAD a v Krajských dopravních střediscích a jejich pobočkách.

Směrnice obsahují určení tras pro jízdy silničních vozidel do uhelných pánví a z nich, opatření k informaci osádek vozidel a ke směrování vozidel, označení silničních vozidel nasazených na přepravu uhlí, druh a vybavení vozidel, způsob nakládání na dolech, ustanovení o uhelném dispečinku, ustanovení o čerpání pohonných hmot, o nutných a nepředvídaných opravách vozidel, o zdravotní službě pro osádky vozidel, o jejich stravování a ubytování a tarifní opatření.

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti. — **Redakce:** Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9. Telefon 53 38 41 až 49. — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů n. p. Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9 Telefon 53 38 41 až 49 Vychází podle potřeby. — Předplatné na celý rok Kčs 60.—, na půl roku Kčs 30.—, na čtvrt roku Kčs 15.—. Předplácet lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen k 1. dni každého kalendářního čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky. — Účet SBČS Praha 1, č. ú. 321-9062 — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, číslo 313 348 Be-55. — **Tiskne:** Knihtisk 1, národní podnik v Praze 1 Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací poštovní úřad Praha 07.